

afslutningen af dette indkomstår og indtil kildeskatteordningens ikrafttræden vil der i princippet ikke skulle svares skat, idet kildeskat først svares af indtægterne efter ikrafttrædelsen.

Den skattefri periode er en nødvendig følge af selve overgangen til det ny betalingssystem. De skattepligtige har imidlertid i en del tilfælde mulighed for selv at bestemme, på hvilket tidspunkt en indtægt fremkommer til beskatning. De kan også i et vist omfang bestemme, hvornår en udgift kommer til fradrag. For indtægternes vedkommende kan navnlig nævnes realisationsfortjenester, hvor de skattepligtige ofte selv kan vælge realisationstidspunktet og dermed den indkomstperiode, hvor fortjenesten kommer til beskatning. Noget lignende gælder ekstraordinære lønindtægter ved påtagelse af ekstraarbejde hos samme eller en anden arbejdsgiver. For udgifternes vedkommende kan nævnes afskrivninger, henlæggelser og opsparinger, som ofte kan placeres på de indkomstperioder, hvor den skattepligtige har størst fordel af det. Til en vis grad gælder dette også betaling af personlige skatter.

Ved overgang til kildeskat bør det tilstræbes, at indtægter og fradrag i den skattefri periode har en nogenlunde „normal“ karakter. Det må så vidt muligt undgås, at skatteydere udnytter situationen, ved at de i den skattefri periode placerer indtægten, som rettelig hører hjemme i andre perioder, eller udskyder fradrag, som hører hjemme i perioden, til foretagelse i senere perioder. Det vil være umuligt at give detaljerede regler om, hvad der i de enkelte tilfælde skal anses for den „normale“ indtægt i perioden. Der kan derfor kun være tale om at opstille hovedregler om, at ekstraordinære eller ekstraordinært store indtægter ikke er dækket af skattefritagelsen. Dette har man også gjort ved overgangen til kildeskat i Sverige og Norge, hvor overgangsbestemmelserne i store træk gik ud på følgende:

I *Sverige*, hvor kildeskatteordningen trådte i kraft den 1. januar 1947, bestemtes det, at halvdelen af de i 1946 pålignede skatter vedrørende indkomsten i 1945 ikke skulle betales, ligesom ingen del af de skatter, der i 1947 skulle have været pålignet på grundlag af indkomsterne i 1946, skulle opkræves.

For at modvirke, at indkomster med urette henførtes til 1945 og 1946, bestemtes det dog, at skattefritagelsen ikke skulle gælde den del af indkomsten i disse år, der oversteg den pågældendes normale indkomst (det vil i reglen sige den gennemsnitlige indkomst i årene 1942-44) med mere end 1.000 kr., i det omfang indkomstforøgelsen berodde på dispositioner fra den skattepligtiges side i den hensigt at opnå skattefritagelse eller på andre lignende omstændigheder.

Selv om der ikke forelå sådanne dispositioner fra den skattepligtige, skulle tilsvarende regler gælde indkomstforøgelser, der modsvarede af en ved tidligere nedskrivninger opstået varelagerreserve, eller som skyldtes, at den skattepligtige i 1945 og 1946 foretog mindre afskrivninger eller henlæggelser end gennemsnitligt i årene 1942-44; samt endelig indkomstforøgelser, der modsvarede af realisationsfortjenester, og visse andre indkomstforøgelser.

I *Norge* gik man over til kildeskatte-systemet den 1. januar 1957, og det bestemtes, at halvdelen af den for budgetåret 1956-57, altså på grundlag af indkomsten i 1955, pålignede skat bortfaldt, ligesom der som hovedregel ikke skulle svares skat af indtægten i 1956.

Hvis den skattepligtige ved regnskabsmæssige forholdsregler eller ved lignende dispositioner, f. eks. ved at hæve løn på forskud eller bagud eller ved forskydning af fradragsposter, havde overført indtægt til den skattefri periode, skulle der dog ske beskatning af sådan indtægt. Endvidere skulle der — selv om der ikke var tale om sådan overførsel af indtægter — i et vist omfang ske beskatning, når indtægten i de skattefri år oversteg indtægten i 1957 (der dog regnedes for mindst at have udgjort 15.000 kr.). Var indtægten i 1954 højere end 15.000 kr. og højere end indtægten i 1957, skulle dog 1954-indtægten benyttes som sammenligningsgrundlag.

Man må regne med at indføre tilsvarende regler som i Sverige og Norge i forbindelse med overgang til den foreslåede kildeskatteordning her i landet. Det vil være mest praktisk, at overgangsreglerne optages i loven om kildeskatteordningens ikrafttræden m. v.; bl. a. fordi reglerne må udformes med hensyntagen til de regler, der til den tid er gældende på beskatningsområdet.